

РЕШЕНИЕ

№ 6483

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5306** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Р. И. П. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – Горна О., [улица], вх. „А“, ет. 2, чрез адв. К., срещу Ревизионен акт № Р-22220220004386-091-001 / 27. 01. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 648 / 22. 04. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е необоснован, незаконосъобразен, постановен при неизяснена фактическа обстановка и при липса на преценка и анализ на събраните писмени доказателства. Също така жалбоподателя счита, че липсват и основания за провеждане на ревизията по особения ред на чл.122 от ДОПК. Излагат се доводи за неправилно установено начално салдо. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което оспорения РА да бъде отменен. Претендира разноски по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „ОДОП“ С., чрез процесуалния си представител моли съда да потвърди обжалвания РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220220004386-020-001/ 21. 07. 2020 г., изменена със Заповед № Р-22220220004386-020-002 / 26. 10. 2020 г., издадени от М. К. (оправомощена със Заповед № РД-01-818 / 10. 05. 2019 г. на директора на ТД на

НАП С.) е възложено извършването на ревизия на Р. И. П. от [населено място], ЕГН [ЕГН], за определяне на задълженията на физическото лице по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01. 01. 2016 г. до 31.12.2016 г. Ревизията е следвало да завърши до 27. 11. 2020 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22220220004386-092-001/ 04. 12. 2020 г. В срока по чл.117, ал.5 от ДОПК е постъпило писмено възражение.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт (РА) № Р-22220220004386-091-001 от 27. 01. 2021 г., издаден от М. К. – органа възложил ревизията и А. И. – ръководител на ревизията, връчен лично П. на 11. 02. 2021 г.

С жалба вх. № 94-Р-54 / 25. 02. 2021 г. на ТД на НАП С., Ревизионния акт е оспорен по административен ред.

С Решение № 648 / 22. 04. 2021 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., издадения Ревизионен акт е потвърден. Решението е връчено на електронен адрес на 26. 04. 2021 г.

С жалба вх. № 53-04-343 / 07. 05. 2021 г., РА е оспорен и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № Р-Р-22220220004386-091-001 от 27. 01. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП С., потвърден с Решение № 648 / 22. 04. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, на жалбоподателя Р. И. П., са установени задължения в размер на 10 372,04 лв., както и и съответните лихви за забава в размер на 3 941,69 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото, са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му не е допуснато и твърдяното от жалбоподателя нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

В хода на ревизията, от страна на данъчните органи е установено, че получените доходи не съответстват на имущественото и финансово състояние на жалбоподателя, поради което е прието че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК.

Изготвено е уведомление по чл. 124 от ДОПК, че данъчната основа за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като от страна на жалбоподателката не са представени документи в тази връзка.

Съдът намира констатациите на органите по приходите залегнали в оспорения РА за правилни и законосъобразни.

По делото не се спори по отношение на получените и декларираните доходи на лицето, както и по включените в паричния поток разходи за домакинство и заплатените от лицето консумативи.

В хода на ревизията е установено, че Р. П. е разведена, като е пенсионер от 1998 г.

През периода 2000 г. - 2015 г. е получавала доходи от пенсия, чийто размер варира от 69,72 лв. до 213,77 лв. месечно. През ревизирания период на 2016 г., е получила доходи от пенсия в общ размер на 2 638,60 лв. и от социално подпомагане в размер на 117 лв.

Констатирано е, че на 24.11.2016 г. Р. П. е открила в [фирма] банкова сметка, в която на същата дата, е внесла на каса сумите от 9 000 лв. и 9 500 лв. На 05.12.2016 г. отново е внесла по сметката сумите от 9 000 лв. и съответно 9 100 лв. Общо за периода от 24.11.2016 г. до 05.12.2016 г. жалбоподателката е внесла сумата от 36 600 лв.

На 25.11.2016 г. Е. Р. - съпруга на сина на Р. П. - Г. Л. Т., е внесла по посочената банкова сметка два пъти сумата от 9 000 лв. /общо 18000 лв./, а на 05.12.2016 г. сумата от 9 000 лв.

На 28.11.2016 г. от Ц. П. С. - внук на жалбоподателката /син на дъщеря й Д. Л. Т./ е внесена по банковата сметка сумата от общо 28 500 лв. чрез три вноски на каса, всяка в размер на 9 500,00 лв.

На 28.11.2016 г. от Д. Л. Т. - дъщеря на ревизираното лице, е внесла на каса двукратно сумата от 9 000,00 лв., общо 18 000 лв.

Констатирано е също така, че на 06.12.2016 г. Р. П. е извършила от банковата си сметка превод на сумата от 110 000 лв. към лицето П. Е. Р. за покупка на недвижим имот - апартамент №1, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Имотът е закупен на името на нейния малолетен внук А. Г. Т. - син на Г. Л. Т. и неговата съпруга Е. Р..

На Г. Л. Т. и Е. Р. са извършени ревизии по ЗДДФЛ за периоди, включващи и този на жалбоподателката, приключили с издаването на РА №Р-22220218004507091-001/21.02.2020 г. и РА №Р-22220218004508-091-001/20.02.2020 г.

При ревизиите на тези физически лица, е прието, че недвижимият имот на сина им А. Г. Т. /внук на жалбоподателката/, е закупен с техни средства, поради което при тях е установено несъответствие между поучените/декларираните доходи и имущественото състояние и направените разходи.

При обжалването на издадените им ревизионни актове Г. Л. Т. и Е. Р. са заявили, че и двамата не са участвали в заплащането на продажната цена на апартамента с лични средства, като недвижимият имот е закупен от жалбоподателката и нейния бивш съпруг /починал на 23.06.2020 г./.

Видно от дадените лично от жалбоподателката обяснения в хода на ревизията (стр. 59-60 от адм. преписка – заявление вх. № 59-00-754-1 / 10. 08. 2020 г.), същата изрично е посочила, относно произхода на паричните средства за закупуване на имота, че една част са нейни лични спестявания, натрупани от дългогодишния трудов стаж, а по-голяма част е осигурена от бившия й съпруг Л. Г. Т..

С Протоколи №1631163 от 08.01.2020 г. и от 09.01.2020 г. е отразено извършено посещение в дома на Л. Г. Т., при което е констатирано, че лицето е във видимо лошо здравословно състояние и не се движи. На Л. Г. Т. е предоставено да се запознае с написана на компютър декларация от 26.12.2019 г., подписана от него. В декларацията е записано, че Л. Г. Т. е предоставил на сина си Г. Т. сумата от 70 000,00 лв. След като Л. Г. Т. е запознат със съдържанието на декларацията, категорично е отговорил, че не е предоставял такива парични средства на сина си или на някого друго. Потвърдил е, че в края на 2019 г., преди К., при него е идвал синът му Г. Т., който го е помолил да се разпише на бял лист.

С Решения №1115/16.07.2020 г. и №1114/16.07.2020 г. (приложени по настоящото дело), издадени от директора на дирекция ОДОП С., по обжалваните от Г. Л. Т. и Е. Р. ревизионни актове, решаващият орган е преценил като необосновано извършеното от органите по приходите през 2016 г. облагане, при положение, че процесният недвижим имот е заплатен по банков път от жалбоподателката, като е посочил, че в случая недостиг на парични средства или несъответствие между доходите и имущественото състояние може да се търси при жалбоподателката по настоящото дело Р. П..

За доказване произхода на постъпилите по банковата ѝ сметка парични средства жалбоподателката е представила копия на три договора за дарение на парични средства от нейната сестра - В. И. М., ЕГН [ЕГН], всеки на стойност 9 800 лв. Договорите са с дати 07.02.2016 г., 05.03.2016 г. и 18.04.2016 г.

От страна на органите по приходите е посочено, че не са представени доказателства за произхода на паричните средства, предоставени като дарение на жалбоподателката, както и за място и начин на съхранението им. При извършената проверка на В. И. М., е посочила, че доходите са от собствена аптека и спестени парични средства. При проверка в информационната система на НАП е установено, че В. И. М. с ЕГН [ЕГН] е пенсионер от 01.01.1991 г. На 31.05.1994 г. е регистрирана като [фирма], като е подавала декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ, с които са декларирани доходи от дейност, подлежаща на облагане с патентен данък по реда на ЗМДТ, тоест не надхвърлящи прага за регистрация по ЗДДС. Посочено е, че последно подадената декларация е за 2015 г., а единствено за 2011 г. [фирма], е декларирала годишна данъчна основа за доходите от стопанска дейност като ЕТ в размер на 1 591,80 лв.

Установено е, че са били наложени възбрани на притежаваните от В. И. М. 1/2 идеална част от апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] и прилежащ обект изба веднъж през 2012 г. от [фирма] и [фирма], а през 2015 г. и 2016 г. са наложени възбрани от частен съдебен изпълнител върху имота заради задължения към [фирма]. Тези факти са навели ревизиращите на извод, че В. И. М. не е разполагала фактически със сумата от 29 400 лв., които се твърди, че е дарила на жалбоподателката през 2016 г.

Извършени са проверки и на дъщерята на жалбоподателката Д. Л. Т. и нейния син - Ц. П. С., като е изследвана възможността им да дарят на П. сумата 18 500,00 лв., съответно 28 000,00 лв. На Д. Л. Т. е извършена насрещна проверка, документирана с Протокол №П-22221720171078-141-001/26.11.2020 г. Установено е, че тя е работила по трудово правоотношение при различни работодатели, подробно описани на стр. 23 от РД, като за периода от 2006 г. до 2016 г. е получила нетни доходи в общ размер на 28 306,94 лв. За сравнение е посочено, че по данни от НСИ средният паричен разход на едно лице за периода от 2006 г. до 2016 г. е 40 125,00 лв., тоест надвишава получените от Д. Л. Т. доходи, което не предполага възможност тя да спести сума в размер на 18 500,00 лв., които са над 65% от получените за периода доходи.

Сходна е установената фактическа обстановка по отношение на внука на жалбоподателката Ц. П. С.. При извършената му проверка, приключила с ПИНП №П-22220220171076-141-001/26.11.2020 г., е констатирано, че за периода от 2011 г. до 2016 г. той е реализирал от трудови и извънтрудови правоотношения сума в общ размер на 28 130,60 лв., която е сравнима със средно статистическите разходи за живот - 25 547,00 лв., и извършените от лицето през периода покупки на техника на обща стойност 2 181,65 лв. и покупко-продажби на две МПС. Предвид изложеното

ревизиращите са заключили, че Ц. П. С. не е бил в състояние да спести сума в размер на 28 000 лв., равняваща се на целия размер на получените от него доходи за периода. При това положение, е констатирано превишение на направените разходи над доходите в размер на 103 720,44 лв., формиращо данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК, върху която е начислено задължение за данък върху доходите в размер на 10 372,04 лв., ведно със съответните лихви.

По делото е изслушана и приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, която съдът макар и да счита за компетентно изготвена, не кредитира, тъй като същата дава само счетоводни сметки, без да може да отговори на въпросите относно действително получаване на посочените от лицето суми.

Видно и от заключението на вещото лице доходите на жалбоподателката за 2016 г. произтичат от пенсия, както и от социални помощи, поради което съдът намира за неоснователни доводите, че жалбоподателката имала значителна спестена сума в размер на 50 000 лв., която е следвало да залегне в началното салдо.

Както беше посочено, П. е получавала социални помощи, поради което очевидно, не разполага с големи парични средства. Видно е, че от страна на органите по приходите е извършен обстоен анализ на получените парични средства, като пенсионер от 1998 г., поради което правилно е прието, че същата не е имала възможност да спести големи суми. Освен това няма никакви доказателства за спестените пари, нито къде са съхранявани, особено щом се касае за такава значителна сума от 50 000 лева.

Съдът намира, че в конкретния случай не е доказано също така, че действително от страна на сестрата на жалбоподателката са дарени посочените по-горе суми, тъй като няма никакви данни, че самият дарител е разполага с тях.

Видно е, че в хода на ревизията е извършена надлежна проверка, като са установени както сумите декларирани от едноличния търговец, които въобще не са значителни, така и наложените обезпечителни мерки за задължения към доставчиците на ток, вода и парно, което очевидно сочи за значителни затруднения при заплащането на собствените консумативи, така и за невъзможността да се спести сумата, посочена като дарена.

В хода на настоящото производство са представени справки за доходите декларирани от едноличния търговец, които потвърждават, че в действителност В. М. не е разполагала със значителни суми, които да може да дари на сестра си. По същият начин са представени и доказателства от Агенцията по вписванията за вписване на възбрани върху недвижим имот притежаван от М., за задължения към доставчици, поради което основателно е прието, че същата не е имала възможност да направи посочените по-горе дарения на П..

По същият начин, правилно е установено при ревизията, получените доходи от Д. Л. Т., които са в по-нисък размер от статистическите разходи за издръжка на животи, което не предполага спестяване на сума в размер на 18 500, посочена като дарена на жалбоподателката. Това се отнася и за внука й Ц. П. С., който следва да не е извършвал никакви разходи и да е спестявал целия си получаван доход за периода 2011 г. - 2016 г., за да може да предостави сума в размер на 28 000 лв. Установено е обаче, че той е закупил техника на обща стойност 2 181,65 лв., както и е закупил две моторни превозни средства, едно от които е продал.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че правилно е установено в хода на ревизията, невъзможността посочените лица, да спестят сумите, за които се твърди, че са предоставили на жалбоподателката.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите изложени в жалбата, че получените суми, не били доход за П.. Видно е, че същата е използвала получените суми за закупуване на недвижим имот за малолетния ѝ внук, като сумата по покупко-продажбата е преведена именно от нейната сметка.

От друга страна, са неоснователни и доводите изложени от жалбоподателката, че по-голяма част от сумата за покупката (около 70 000 лв.) са дошли от бившия ѝ съпруг. Видно, че на Л. Г. Т. е извършена насреща проверка, обективизирана с Протоколи №1631163 от 08.01.2020 г. и от 09.01.2020 г., като е отразено, че лицето категорично отрича да е предавал горепосочената сума на сина си.

В хода на настоящото производство, по искане на жалбоподателката, с протоколно определение от 08. 07. 2021 г., е открито производство по оспорване на Протоколи №1631163 от 08.01.2020 г. и от 09.01.2020 г., като е указано на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест по оспорването им. Впоследствие с определение от 22. 07. 2021 г. са допуснати свидетели по искане на жалбоподателката, но същата чрез процесуалния си представител са се отказали от тяхното изслушване, поради което с протоколно определение от 28. 10. 2021 г., същите са заличени.

При това положение, съдът намира за недоказано извършеното оспорване на официални документи.

Следва да се отбележи и че съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията почл. 122, ал. 1 от ДОПК, е подкрепено със събраните доказателства.

По делото от страна на жалбоподателя не успяха да се оборят фактическите констатации в ревизионния акт и да се докажат получените доходи и съответствието им с финансовото и имущественото състояние на лицето.

Относно начислените лихви в РА, предвид факта, че задължението за лихви е акцесорно и след като по изложените по-горе съображения съдът счита за доказано основното задължение, лихвите са начислени законосъобразно и в тази си част РА също е доказан и съответно следва да бъде оставен в сила.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА НЕДОКАЗАНО извършеното оспорване на Протоколи №1631163 от 08.01.2020 г. и от 09.01.2020 г., на органите по приходите при ТД на НАП С..

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Р. И. П. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р-22220220004386-091-001 / 27. 01. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 648 / 22. 04. 2021 г. на

директора на Дирекция „ОДОП”, с който са установени задължения за довносяне по ЗДДФЛ в общ размер на 10 372,04 лв., както и и съответните лихви за забава в размер на 3 941,69 лв.

ОСЪЖДА Р. И. П. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 959 (деветстотин и петдесет и девет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: